Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26086
Copyright: Admont, Benediktinerstift

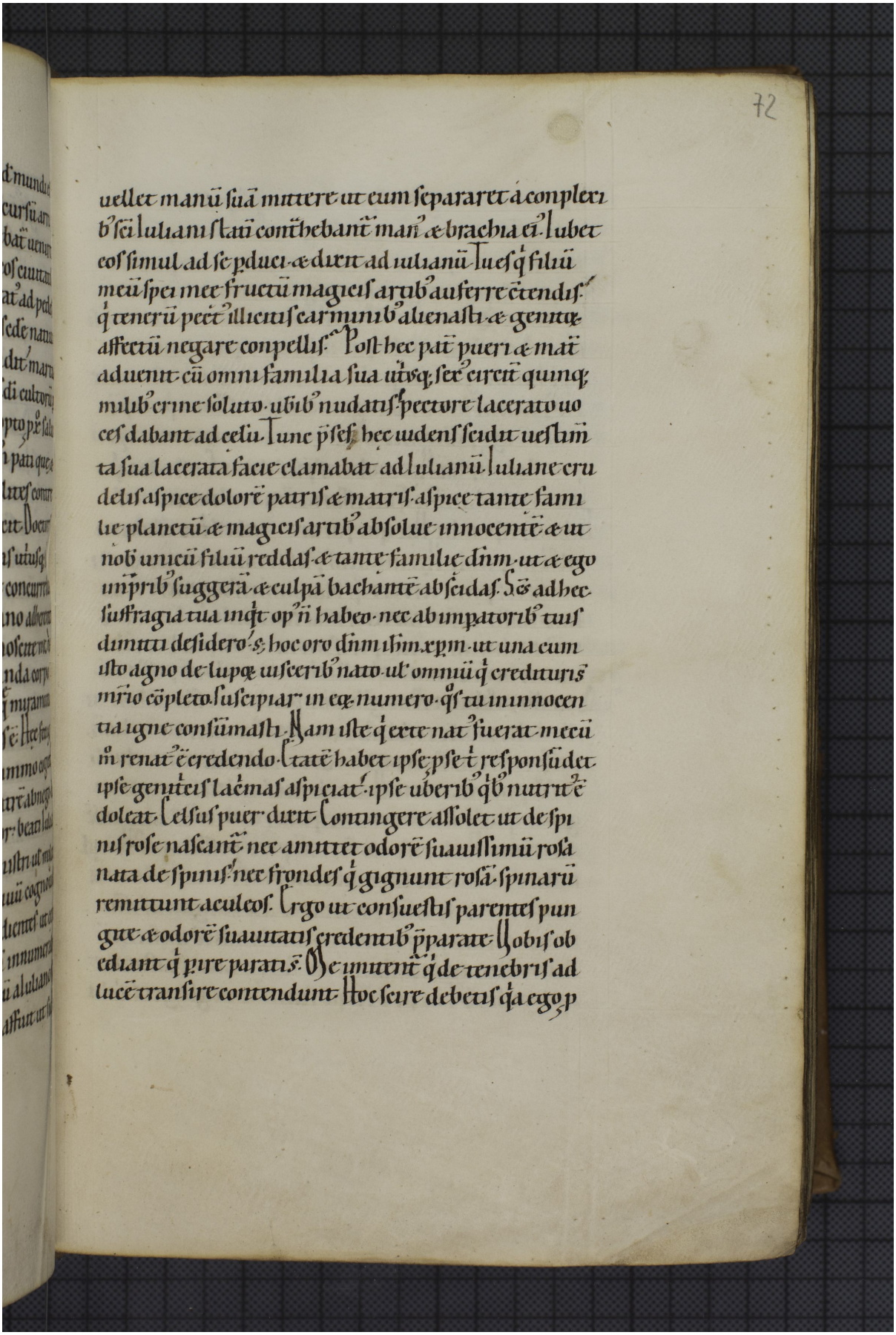

72

uellet manu suam mittere ut eum separaret a conplexi
b sci Iuliani stati contrebant man ac brachia ei. Iubet
eos simul ad se pduci. ac dicit ad iulianu. Tu es q filiu
meu spei mee fructu magicis artib auferre et endis
q tenera pecti illicitis carminib alienasti. ac genitae
affectu negare conpellis. Post hec pat pueri ac mat
aduenit cu omni familia sua utq; sec circu quinq;
milib crine soluto. ubib nudatis pectore lacerato uo
ces dabant ad celu. Tunc pfes hec uidens scidit uestim
ta sua lacerata facie clamabat ad Iulianu. Iuliane eru
delis aspice dolore patris ac matris. aspice tante fami
lie planctu ac magicis artib absolue innocente. ac ut
nob unicu filiu reddas. ac tante familie dnm. ut ac ego
imprib suggera. ac culpa bachante abscidas. Sed ad hec
suffragia tua inqit op ni habeo. nec ab imperatorib tuis
dimitti desidero. sed hoc oro dnm isim xpm. ut una cum
isto agno de lupe uisceribus nato. ut omniu q creditur is
mrio cpleto suscipiar in eq numero. qs tu in innocen
tia igne consumasti. Nam iste q erte natus fuerat mecu
m renat e credendo. Late habet ipse pse et responsu det
ipse genitris lacmas aspiciat. ipse uberib qb nutritu
doleat. Celsus puer dicit. Contingere assolet ut de spi
nis rose nascant nec amittet odore suauissimu rosa
nata de spinis. nec frondes q gignunt rosa. spinaru
remittunt aculeos. Ergo ut consuestis parentes pun
gite ac odore suauitatis credentib pparate. Nobis ob
ediant q pire paratis. Me iniuriant q de tenebris ad
luce transire contendunt. Hoc scire debetis q a ego p